

Să ne imaginăm că un nou născuț în Sighet n-ar avea altă posibilitate să cunoască realitățile lumii în care a ajuns decât ceea ce-l înconjoară în interesantul nostru oraş. Copilul ar creşte, ar învăța să scrie şi să citească, ar circula cu mai multă sau mai puțină treabă prin oraş. Într-o zi, când va fi destul de mare pentru a-şi pune întrebări şi tot el își va găsi răspunsurile – logice din punctul lui de vedere – va fi mulțumit că ştie / a înțeles că: -Herodot nu-i „părintele istoriei”, ci o firmă care adună gunoiul;

- „Ave Maria” nu-i salutul Îngerului adresat Fecioarei Maria, ci numele unui magazin de haine, situat între o biserică ortodoxă şi una greco-catolică;

-Dacă există borduri, nu mai are importanță cum sunt (dacă sunt...) trotuarele.

-Deşi se fac eforturi remarcabile pentru a resuscita iarba care desparte două sensuri de mers pe un drum principal al oraşului, totul fiind făcut pentru a avea încă un punct de mândrie pentru localnici şi totodată unul de admirație pentru turişti, iarba cu pricina e pe un teren cam văluros, observabil cu ochiul liber, al trecătorului ieşit la cumpărături sau la promenadă pe lângă cele trei magazine cu de toate, aflate cât se poate de aproape unul de altul.

Şi dacă „valurile” pe care creşte iarba n-ar fi suficient de inestetice, atunci sigur „peisajele” cu casele în ruină aflate de-o parte şi alta a drumului rezolvă problema frumosului în zona respectivă;

-Tot imaginarul nostru sighetean, aflat la vârsta întrebărilor pe care şi le pune singur uitându-se în jurul său, ar înțelege că aruncatul gunoaielor pe stradă e o acțiune normală, care nu se lasă niciodată cu amendă. În schimb, se amendează şoferii care își parchează maşinile în locuri interzise, chiar dacă n-au nicio posibilitate să le lase undeva în bună rânduială legică.

Totodată, arʹınțelege că se fotografiază doar maşini lăsate unde nu-i voie, niciodatăʹınsă nu se fotografiază oameni care murdăresc oraşul la tot pasul, aruncʹand resturile de prin buzunare sau din mîaini cu o nepăsare care spune tot: nimeni nu i-a „deranjat” vreodată amendʹandu-i...

-Arʹınțelege că e normal ca un oraş care are – aşa cum puține alte oraşe de aceeaşi mărime au – o şcoală de muzică, nu poate avea o fanfară care să cʹante prin centrul oraşului duminica, pentru buna-dispoziție a plătitorilor locali de taxe, iar un oraş cu vreo 7000 de locuitori cum este Tăuții Măgherăuş, poate...

-Bazʹandu-se pe miasmele emanate din asfalt, arʹıntelege că existenta toaletelor publice e un moft inutil,ʹınțeles ca atare de cei care ar putea lua decizii;

-Tʹanărul sighetean care-şi ia răspunsurile de la lumea care-iʹın jurul său, arʹınțelege că starea de normalitate a unui municipiuʹınseamnă şi străzi asfaltate, şi străzi cu bolovani sau gropi;

-Sigheteanul, dacă s-ar uitaʹın sus, arʹınțelege că pe un bloc pot fi mai multe stiluri arhitectonice ale acoperişului, care este lăsat să se degradeze, cu tot riscul caʹıntreaga clădire să meargă pe acelaşi proces care dă localității un iz de sărăcie şi de nepăsare (locală sau județeană).

-Imaginarul nostru personaj arʹınțelege că prețul pe care-l plăteşte la apă (băută sau...trasă) poate să crească după cum doreşte firma care ia banii, pentru că oricum cine ar putea s-o cheme pe Veta (adică să spună „veto”!) n-o va face...

Dar să lăsăm imaginația de-o parte şi să fim bucuroşi că nimic din toate acestea nu seʹınfamplă pe la noi!

Nimic???